

การอธิษฐานกับการรักษาโรค

ศจ.ดร.นันทชัย มิชูชน

(ยากอบ 5:13-20)

เมื่อเรา พุดถึงเรื่องการอธิษฐานกับการรักษาโรคครั้งใด เราเองก็พบว่าคริสเตียนด้วยกันเองก็ยังมีความคิดและความเชื่อไม่เหมือนกัน โดยเฉพาะพระธรรมตอนนี้ คนที่สนใจการรักษาโรคก็ไม่ค่อยให้ความสนใจพระธรรมตอนนี้เท่าที่ควร และบางคนก็สนใจก็ตีความพระธรรมตอนนี้ผิดพลาด โดยเฉพาะคนที่เชื่อเรื่องการรักษาโรคแบบตกขอบตกถู พระคำตอนนี้ทำให้คริสเตียนโต้แย้งกันมาก แต่ก็ให้คำสอนที่ดีในเรื่องการอธิษฐานกับการหายโรคมามากด้วย

ตัวผู้เขียนเองคือ ท่านยากอบเข้าใจความต้องการต่าง ๆ ในชีวิตของผู้เชื่อเป็นอย่างดี เช่น มีคนที่ทุกข์ มีคนที่ร่ำเร็งยินดี มีความชื่นชอบกับชีวิต มีคนที่เจ็บป่วย มีคนที่หลงจากทางพระเจ้าเดินไปในทางที่ผิด ซึ่งคริสเตียนต้องช่วยนำมาเดินในทางที่ถูก คริสเตียนก็คือคนที่ประสบกับปัญหาต่าง ๆ อยู่มาก ในบรรดาความต้องการมนุษย์ยากอบสอนว่า ทุกสถานการณ์ของชีวิตคริสตชนควร “อธิษฐาน”

ยากอบสอนว่าในบางสถานการณ์คริสเตียนไม่สามารถทำอะไรได้เลยนอกจากอธิษฐาน คำที่ยากอบใช้ไม่ใช่สอนให้เราคุกเข่าอธิษฐานเวลาเราเจอปัญหาเท่านั้น แต่คำที่ใช้ถึงถึง “อุปนิสัย” ที่คริสตชนควรรักและว่องไวที่จะมาหาพระเจ้าและอธิษฐาน ท่านเริ่มต้นและจบจดหมายฝากของท่านด้วยคำว่า “ให้ผู้นั้นอธิษฐาน” (ยากอบ 1:5, 5:13) และพระคำจากข้อ 13 เรื่อยไป เราจะพบการอธิษฐานปรากฏในทุกข้อก็ว่าได้ กล่าวคือ จงให้ผู้นั้นอธิษฐาน (V 13) ให้ท่านเหล่านั้นอธิษฐาน (V 14) อธิษฐานด้วยความเชื่อ (V 15) อธิษฐานเพื่อกันและกัน (V 16) คำอธิษฐานของผู้ชอบธรรมมีพลังทำให้เกิดผล (V 16) ชีวิตการอธิษฐานของท่านเอเลียห์ (V 17-18)

ท่านผู้อ่านคงจะเห็นแล้วว่า ยากอบเชื่อในฤทธิ์อำนาจของการอธิษฐานและสนใจการสร้างอุปนิสัยของผู้เชื่อให้อธิษฐาน นักประวัติศาสตร์บอกว่า ยากอบก็มีสมญานามว่า “เข้าอูฐ” คือเข้าของท่านหนาแบบอูฐ เพราะท่านอธิษฐานมากจนเข้าลึก ถ้าสิ่งนี้เป็นจริง พระธรรมตอนนี้ท่านคงสอนจากประสบการณ์ซึ่งท่านพัฒนานิสัยการอธิษฐานจนได้ที่แล้ว

ยากอบสอนว่าในทุกสถานการณ์ของชีวิต ไม่ว่าทุกข์หรือสุข ยินดีหรือป่วยไข้ สุขภาพจะดีหรือไม่ดี ใจตกต่ำหรือรับพรมา เราควรอธิษฐานจนเป็นนิสัย ท่านเริ่มสอนว่า คนที่ทนทุกข์หรือร่ำเร็งยินดีควรจะมาหาพระเจ้าด้วยการอธิษฐาน

การอธิษฐานในยามทบทวนและในยามยินดี (V13)

เมื่อคริสตชนเจอความทุกข์ยากลำบากก็ดี หรือเจอปัญหาหัวใจที่เล่าให้ใครฟังไม่ได้ก็ดีหรือเราเก็บปัญหาต่าง ๆ ไว้ในจิตใจมาก ซึ่งคนอื่นไม่ค่อยรู้ก็ดี ยากอบบอกว่าจะขอให้เราอธิษฐาน

เพราะการอธิษฐานได้ถือว่าทำให้เราอุ่นใจ และสบายไปชั้นหนึ่งแล้ว การอธิษฐานช่วยเราไม่ให้บ่น ช่วยเราไม่ให้เสียใจมากเกินไป ช่วยเราไม่ให้สงสารตัวเอง ช่วยเราไม่ให้ขมขื่น พระเจ้าอาจไม่ทำให้ปัญหาพ้นจากตัวเรา แต่ให้เราต้องอธิษฐาน เพื่อเราจะพบว่าพระเยซูอยู่ในปัญหากับเราด้วยเวลาเราทบทวน พระองค์ทนทุกข์ด้วยเมื่อเรามีปัญหาและความทุกข์ยากอบจึงขอให้เราอธิษฐาน

ต่อไปยากอบพูดถึงคนที่มีประสบการณ์ตรงข้ามกับการทบทวนทุกข์ คือคนที่ร่าเริงยินดี ท่านก็สอนให้คริสตชน ร้องเพลงสรรเสริญ เวลาที่พวกเขาได้พร เวลาคริสตชนไปได้ดี เราก็ควรมาสรรเสริญ เราควรมาหาพระเจ้า เราไม่ควรมาอธิษฐานเฉพาะตอนมีปัญหาเท่านั้น พอเราได้เงินเราก็ไม่ควรลืมการอธิษฐาน เพราะผู้ประทานเงินทองคือพระเจ้า

จงระลึกถึงพระองค์ในยามที่เราดีใจ (Gladness) และเสียใจ (sadness) เพราะการร้องเพลงสรรเสริญเป็นทางออกของอารมณ์ต่าง ๆ เช่น ยามสุข ยามโศก ยามถูกทิ้ง ยามกลัว การอธิษฐานและการสรรเสริญต้องทำให้เป็นนิสัย

การหายโรคโดยการอธิษฐานและการเจมน้ำมันและเชิญผู้ปกครอง (VV 14-15)

ผมคิดว่าความจริงสองข้อนี้จะสอนอะไรบางอย่างกับคริสตชนอย่างมาก ในสมัยหนึ่งคริสตจักรต่าง ๆ ในประเทศไทยจำนวนไม่น้อยสนใจเรื่องการหายโรคเพราะผู้รับใช้ต่างประเทศมาเทศนาสอนและให้ความรู้เรื่องนี้ ผมมีความคิดเห็นว่า ความเชื่อของคริสเตียนควรเป็นความเชื่อที่ประยุกต์ได้กับทั้งร่างกายและจิตวิญญาณ คริสตจักรควรสนใจคนทุกด้านของชีวิต คนไม่ใช่มีแต่ร่างกายด้านเดียว และไม่ใช่มีจิตวิญญาณด้านเดียว บางครั้งบางครั้งคริสตจักรจะสนใจร่างกายและการรักษาโรคอย่างเดียว แม้ว่าศาสนาคริสต์จะเป็นศาสนาที่สนใจสุขภาพร่างกายของมนุษย์ที่แท้จริง พระเยซูสนใจสุขภาพร่างกาย พระองค์จึงเลือกเกิดมาที่มีร่างกาย และร่างกายจึงเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ คริสตชนควรสนใจสุขภาพร่างกายและสนใจจิตวิญญาณในเวลาเดียวกัน

ก่อนที่เราจะศึกษารายละเอียด ขอให้เรามาสังเกตดูคำสอนกว้าง ๆ ก่อนเพื่อป้องกันการตีความผิด การตีความของผมในตอนนี้เป็นความเข้าใจในพระคัมภีร์ของผมเอง ผมเชื่อในรักษาโรค และเชื่อว่าการรักษาโรคโดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้ามีความลึกซึ้งอยู่มาก และมีหลายแง่หลายมุมที่เรายังไม่รู้ บางคนอาจไม่เห็นชอบกับความคิดของผมก็ได้

ในฐานะที่เป็นศิษยาภิบาลมา 29 ปี ผมพบคนเจ็บ และคนตายมาก แต่ประสบการณ์ของผมเป็นรองจากหมอแน่นอน ผมพบว่าผู้เชื่อศรัทธาในพระเยซู และเชื่อในเรื่องการอธิษฐานตายไปก็มากไม่รอดก็มาก และพบการหายโรคอย่างอัศจรรย์ก็มากเช่นกัน

ผมเชื่อในการรักษาโรค ผมเชื่อว่าพระเจ้ารักษาโรคได้ ประสบการณ์ 29 ปี สอนผมว่าพระเจ้ารักษาโรคได้ แต่เราจะเอาพระคำ 2 ข้อนี้ไปทำเป็นคำสอนเรื่องการรักษาโรคไม่ได้ การตีความพระคำที่ถูกต้อง เราต้องตีความโดยอาศัยพระคำจากหลักใหญ่ เราจะอิงพระคำข้อพิเศษ หรือเป็นข้อยกเว้นแล้วเอามาสร้างเป็นหลักข้อเชื่อของคริสเตียนไม่ได้ หลักข้อเชื่อต้องเกิดจากคำสอนที่พบบ่อย ๆ สอนอย่างเดียวกันอยู่เสมอตลอดพระคริสตธรรมคัมภีร์ทั้งเล่ม

ข้อ 14,15 ถือว่า เป็นข้อพิเศษเป็นข้อยกเว้น สอนไม่เหมือนข้ออื่น ๆ ในเรื่องการหายโรคและการอธิษฐานพระคำสองข้อนี้ไม่ใช่เป็นข้อพระคัมภีร์ทั่วไป เราต้องเปรียบเทียบสองข้อนี้กับข้ออื่น ๆ ด้วย และใช้พระคำตีความพระคัมภีร์อยู่เสมอ

เราจะอ้างเป็นหลักไม่ได้ว่า ถ้าเราเป็นโรคอะไรก็แล้วแต่ แล้วเราเชื่อพระเจ้ามาก ๆ พระเจ้าจะทำให้เราหายโรคได้หรือเราจะสรุปไม่ได้ว่า คนที่ยังเป็นโรคอยู่แสดงว่าขาดความเชื่อ เราพูดแบบนี้ไม่ถูก คำพูดและความเชื่อของคนที่ยังเป็นโรคแบบนี้อาจไปดูถูกคนเป็นโรคก็ได้ เขาเหมือนกับจะพูดว่าคนป่วยหรือคนเป็นโรคคือคนที่ไม่เชื่อพระเจ้าอย่างแท้จริง เราจะพูดเป็นหลักแบบนี้ยังไม่ได้

บางคนสอนว่า พระเจ้ามีน้ำพระทัยไม่ให้ใครเจ็บป่วย ถ้าพูดถึงน้ำพระทัยในการทรงสร้างก็ถูก และการเจ็บป่วยของคนเป็นผลจากความบาปก็ถูก การอ้างเช่นนี้ยังไม่ถูก 100% ในชีวิตประจำวัน เรารู้ว่าการมีสุขภาพดีเป็นสิ่งที่ดี แม้ว่าจะดี แต่ยังไม่ใช้ดีที่สุด และพระคัมภีร์ก็ไม่ได้สอนว่า การเจ็บป่วยเป็นสิ่งเลวร้ายที่สุดด้วย สิ่งเลวร้ายกว่าการเจ็บป่วยก็มี สิ่งประเสริฐกว่าสุขภาพดีก็มี และแม้ว่าเราจะหายโรค เราทุกคนก็จะต้องแก่และตายได้สักวันหนึ่ง (ถ้าพระเจ้ามิได้เสด็จมาก่อน) เราทุกคนเป็นมนุษย์ก็จะต้องตาย แม้คนที่พระเจ้ารักษาโรคหายแล้วก็ต้องตายด้วย

ผมไม่เชื่อหลักคำสอนที่ว่า ใครก็ตามที่ป่วย จงมีความเชื่อให้มาก ๆ ว่าพระเจ้าจะรักษาแล้วมันจะหายทุกรายหลักอันนี้มันไม่จริงทั้ง (1) หลักในพระคัมภีร์ และ (2) จากประสบการณ์

ในพระคัมภีร์เราพบว่า พระเยซูเคยรักษาคนที่ไม่ใช่สาวก และรักษาคนไม่มีความเชื่อ เช่นในยอห์น 9 และมัทธิว 4:24 ซึ่งพระองค์รักษาโรคให้ตามสภาพของเขา พระองค์ไม่เคยคอยให้สองรายนี้มีความเชื่อใด ๆ และบางคนก็ไม่ได้รับการรักษา เช่น ยอห์น 5 มีคนป่วยเป็นอัมพาตมา 38 ปี หายคนเดียว คนป่วยที่นอนอยู่ศาลา 5 หลัง จำนวนมากก็ไม่ได้รับการรักษา

จากตัวอย่างในชีวิตเปาโลเองยังเป็นข้อพิสูจน์ที่ดี ท่านอธิษฐานถึงสามครั้งให้หนามในเนื้อของท่านหลุดไป แต่พระเจ้าปฏิเสธ เปาโลขาดความเชื่อหรือเปล่าเลย พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่ลึกซึ้งกว่า

พระองค์ให้พระคุณที่จะทนและอีกตอนหนึ่งเปาโลเองก็ไม่เห็นรักษาโตรฟีมัธ (2 ทิโมธี 4:20) ให้หาย อันนี้ยังเป็นข้อพิสูจน์ว่า ใครที่มีความเชื่ออัครทูตจะรักษาให้หมดนั้นไม่จริง

ภาพยนตร์เรื่อง Joni ซึ่งเป็นหญิงสาวที่อัมพาตครึ่งท่อนจากคอกลงมา และต้องทนต่อสภาพไม่หายโรคนี้อีกตัวอย่างหนึ่ง แต่เธอได้รับพระคุณในการเผชิญสภาพพิการและเป็นคำพยานที่ยิ่งใหญ่ด้วยดังนั้น การมีความเชื่อและขาดความเชื่อไม่ถือว่าเป็นหลักคำสอนหลักในการหายโรคจากมุมมองของพระคัมภีร์ใหม่

Andrew Murray มิชชันนารีไปอัฟริกาถามคนที่มาขอให้เขาอธิษฐาน เพื่อหายโรคว่า “คุณมีความเชื่อไหม”

ถ้าคนป่วยตอบว่า “มี” เขาจะถามว่า “คุณรู้ไหมว่า ความเชื่อของคุณอาจมีไว้เพื่อหายโรคก็ได้ หรือเพื่อทนต่อโรคที่ไม่หายก็ได้” ความเชื่อที่ใช้ทนต่อโรคที่ไม่หายยิ่งใหญ่กว่าความเชื่อที่ใช้ในการหายโรคมก ท่านถามผู้ป่วยว่า “แม้พระเจ้าจะทำให้คุณหายโรคได้ก็จริงแต่ถ้ามันไม่หาย คุณยังจะเชื่อพระเจ้าไหม?” เพราะความเชื่อมีไว้ให้หายโรคเฉย ๆ แต่มีไว้เพื่อจิตวิญญาณจะรอด และมีไว้เพื่อลดภาระความทุกข์และวิตกกังวล และการที่เรามีความเชื่อทุกอย่างไม่เป็นไปตามที่เราเชื่อเสมอไป มันเป็นไปตามน้ำพระทัยพระเจ้าต่างหากให้เราดูคนที่เชื่อมากที่สุด ยังร้องที่สวนเกษรเขมาเนาว่า “ขอให้เป็นไปตามน้ำพระทัยพระเจ้า”

คุณว่าคนป่วยที่ไม่หายโรค แต่ยังพูดว่า “ขอให้เป็นไปตามน้ำพระทัยพระเจ้า” มียังเป็นความเชื่อและผลงานอันวิเศษของพระเจ้าดอกหรือศิษยาภิบาลจำนวนไม่น้อยมักต้องมารับผลกระทบกับความเชื่อที่สั่นคลอนของผู้ไปรับการรักษาโรคเพราะไปฟังคำสอนที่ไม่ถูกต้อง และสมาชิกที่ไปร่วมในการหายโรคมามากแต่กลับไม่หายจริง ความเชื่อเลยเสียก็มีมาก อันนี้เป็นภาระของศิษยาภิบาลที่จะต้องช่วยเหลือ อธิบายและแก้ไข เมื่อนักเทศน์ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาโรคขึ้นเครื่องบินกลับไปยังประเทศของตนแล้ว

การหายโรคจากการอธิษฐานด้วยความเชื่อ (V15)

ข้อนี้สอนว่า เมื่อพระเจ้าน้ำพระทัยให้เราหายโรคมันจะหายจริง ๆ ไม่ว่าใครจะหาย หรือไม่หาย เราจะต้องอธิษฐาน แต่ในบรรดาคำอธิษฐานจะมีบางคนที่ได้คำอธิษฐานด้วยความเชื่อ (V15) คือไม่ใช่ไปบังคับพระเจ้าตอบตามใจเรา แต่มันเป็นความแน่ใจและมั่นใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าโรคจะหายแน่นอน การอธิษฐานด้วยความเชื่อไม่ใช่การอธิษฐานธรรมดา ไม่ใช่จากความปรารถนาของมนุษย์ พระเจ้าประทานให้ คือ พระเจ้าประทานความมั่นใจว่าโรคนี้อันจะหายนั่นเอง

อย่าลืมว่า การอธิษฐานประเภทนี้ผู้ป่วยเขาคิดเชิญคณะผู้ปกครอง ไม่ใช่คริสตจักรเริ่มก่อน แต่ผู้ป่วยเริ่มก่อนไม่ใช่ขออธิษฐานไปพูดให้ผู้ป่วยอยากหายแต่ให้สังเกตวลีที่ว่า “Let him call” ด้วยเหตุนี้

คริสตจักรไม่ควรถือขวดน้ำมันไปอธิษฐานให้ทุกคนตามโรงพยาบาลที่มีคนเจ็บป่วยแต่ผู้ป่วยต้อง
ปรารถนาเอง ผู้ป่วยอาจไม่มีกำลังอธิษฐาน หรืออาจอธิษฐานไม่ออก หรืออธิษฐานไม่เป็นคำ เขาจึงเชิญ
คณะผู้ปกครองมาอธิษฐาน และผู้ที่จะไปอธิษฐานนั่นคือ คริสตจักรทั้งหมดโดยผ่านตัวแทนของเขาคือ
คณะผู้ปกครอง

น้ำมันนั้นเป็นยาในสมัยโบราณคนโบราณเขามักใช้น้ำมันรักษาโรคกันตามหลักพระคัมภีร์เรา
ไม่ห้ามที่ใช้สิ่งอื่นมาช่วยในการรักษาโรค การอธิษฐานรักษาโรคจะใช่ยาก็ได้ ใช้วิธีการแพทย์ก็ได้ หรือ
อาจใช้ 2 ทางก็ได้ แต่มีบางคนเชื่อว่า ถ้าจะให้พระเจ้ารักษา ห้ามใช้ยา หรือหาหมอ หรือเข้าโรงพยาบาล
ผมว่า พระคัมภีร์ไม่ได้สอนแบบนั้น พระคัมภีร์สอนว่า พระเจ้ารักษาผ่านหมอได้ลูกาก็เป็นหมอ พระ
คัมภีร์สอนว่า “คนดี ๆ ไม่ต้องการหมอ คนเจ็บต้องการหมอ” (มัทธิว 9:12) และในพระคัมภีร์เดิมเขาใช้
ใบจากต้นมะเดื่อมาทำเป็นยาที่มี พระเยซูใช้น้ำลายกับโคลน ทาตาคนตาบอด และเปาโลสั่งให้ทิโมธีใช้
เหล้าองุ่นเล็กน้อยผสมน้ำดื่มแก้โรค ยากอบใช้น้ำมัน น้ำมันเป็นสารที่คนยิว (ผู้รับจดหมายฉบับนี้) ใช้
เป็นยาประทันทิวนและยารักษาโรค เป็นยาภายนอกและภายใน (อิสยาห์ 1:6, มาระโก 6:13, ลูกา 10:34)
พระเจ้าสามารถทำงานผ่านน้ำมันหรือไม่มีน้ำมันก็ได้ หมอคนหนึ่งบอกว่า การรักษาโรคทุกชนิดถือเป็นการ
การอัศจรรย์ หมอเพียงแค่จัดและเปิดทางให้การอัศจรรย์เกิดขึ้นเท่านั้น หมอไม่ได้รักษาอะไรเลย “I
dress the wound, but God heal it” หมอชาวอเมริกันคนหนึ่งกล่าวไว้

ยากอบสอนว่า หมอและพระเจ้าช่วยกันให้เราหายโรค เราควรขอบพระคุณในการอธิษฐานใน
การอัศจรรย์ของพระเจ้า และการรักษาของหมอด้วย

ให้เราดู ข้อ 15b อันนี้เป็นเรื่องบาปกับการหายโรค การหายโรคไม่ได้หมายความว่า บาปจะ
หายไปด้วย และเมื่อโรคหายแล้วก็ไม่ได้หมายความว่า เป็นการอภัยบาปโดยอัตโนมัติ เราต้องมาหาพระ
เจ้าและสารภาพบาปด้วย มีคนพูดว่า “การป่วยไข้ของคนเกิดจากบาป” คำพูดนี้ต้องระวัง เพื่อนของโยบ
ก็เคยคิดแบบนี้ สาวกในข้อ 9 ก็คิดแบบเดียวกัน บางโรคมาจากบาปจริงเช่นคนง่อยในมาระโก 2 ถ้า
เป็นแบบนี้จริงพอโรคหายไป บาปหลุดก็มีเช่นกัน

การพ้นโรคอันเกิดจากการสารภาพบาปต่อกัน (V 16)

เวลาจิตวิญญาณเราได้อธิษฐานสารภาพบาปกันสองต่อสอง เราอาจหายโรคได้ วิทยาศาสตร์
การแพทย์บอกว่า ร่างกายและจิตใจกับจิตวิญญาณมันเกี่ยวข้องกัน บางคนมีการป่วยทางกายเพราะจิต
ป่วย บางคนอิจฉา โกรธ และกลัว ทำให้ร่างกายมีอาการผิดปกติ คนที่สุขภาพไม่ดีอาจมีอะไรที่คิดไม่ดีก็
ได้ ถ้าคนเรามีความสัมพันธ์ไม่ดีกับใคร มีความรู้สึกและมีทัศนคติผิดย่อมเกิดโรคต่าง ๆ ได้ เมื่อจัด
พวกนี้ออกโดยการสารภาพบาปก็หายโรคได้ และพระเจ้าจะให้พลังคำ อธิษฐานของผู้ชอบธรรมให้มี
พลังได้ เช่น เอลียาห์

ตัวอย่างคำอธิษฐานที่มีพลังของผู้ชอบธรรม (V17)

บางคนคิดว่าควรไปเชิญคนยิ่งใหญ่มาอธิษฐานจึงเกิดผล แต่พระคัมภีร์บอกว่า เอลียาห์เป็นคนธรรมดาเหมือนเรา ชีวิตและอารมณ์มีขึ้นมีลงท่านรู้ว่าท่านมีจุดอ่อน V17 และเราก็มีจุดอ่อน แต่เขาอธิษฐานด้วยความเชื่ออันแรงกล้า เวลาเราอธิษฐานเราต้องรู้สึกได้อธิษฐานจริง ๆ ท่านเป็นคนธรรมดาแต่รู้จักการอธิษฐาน ท่านเห็นว่าฝนไม่ตก ก็อธิษฐานอีก ท่านปลงใจอธิษฐานจริง ๆ

เราคงเคยได้ยินบางคนอธิษฐานถึงประเทศต่าง ๆ กวาดตั้งแต่ขั้วโลกเหนือไล่ลงตามเส้นรุ้งลงสู่ขั้วโลกใต้ แต่ไม่เคยอธิษฐานอะไรเจาะจงเช่นเอลียาห์เลย เมื่อเขาอธิษฐาน จนไม่มีอะไรจะอธิษฐานแล้ว เขาจึงอธิษฐานว่า “พระองค์เจ้าข้า ยังมีอะไรอีกบ้างที่ข้าพระองค์ควรจะอธิษฐาน” คริสเตียนที่นั่งใกล้ ๆ ก็กระซิบขึ้นมาว่า “คุณขออะไรที่เจาะจงสักอย่างซิ แล้วนั่งลงได้แล้ว”

บางทีเราอธิษฐานแบบทั่วไปมากเกินไป และไม่เคยขออะไรเจาะจงเลยสักอย่าง เอลียาห์อธิษฐานเจาะจง ยกอบสอนว่า คุณไม่ขอคุณเลยไม่ได้

การหายโรคฝ่ายวิญญาณด้วยการอธิษฐาน

ยกอบหันจากร่างกายและจิตใจมาถึงจิตวิญญาณ การหลงจากทางพระเจ้ามีสิทธิ์เกิดขึ้นได้ แม้เราจะอธิษฐานจนหายโรคอะไรหมดแล้ว เราต้องสนใจคนที่ห่างไกลพระคริสต์ คนที่มันคงดีแล้วก็ห่างไกลได้ และพระเจ้าสัญญาว่า เขาจะกลับคืนมาใหม่และมีจิตวิญญาณแข็งแรงใหม่ได้ ความรับผิดชอบของคริสตจักรทั้งหมด คือ ช่วยให้ผู้คนกลับมาคืนดีต่อพระเจ้า

ให้เราสำรวจดูว่า มีใครในโบสถ์ที่หลงไปจากความเชื่อบ้าง อย่าให้เราบอกว่าไม่ใช่ธุระของเรา อย่าให้เราพูดว่าเขาไม่มาแล้ว เขาไปแล้ว ไม่มีอะไรจะนำเขากลับมาได้อีกแล้ว ให้เราอธิษฐานและไปหาเขา บางทีคุณอาจเป็นเครื่องมือของพระเจ้าก็ได้

อันนี้เป็นงานดูแลแกะเพื่อพระเยซู เราต้องเสาะหาคนที่หลงไป และนำกลับมา ขอให้เราอธิษฐานแบบนี้ได้ใหม่ในคืนนี้

ขอพระองค์วางภาระในใจข้า

ให้เกิดความเมตตาอย่างสุดแสน

ต่อวิญญาณบางดวงที่ขาดแคลน

ไม่สามารถคืนสู่แดนดินอุดม

ขอพระองค์วางความรักในใจนี้

แล้วทำงานผ่านชีวิตที่ประสงค

เพื่อวิญญานดวงนั้นจะดำรง
วิ้งมาตรงกราบแทบเท้าพระเยซู

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 52 ฉบับที่ 278 มกราคม – กุมภาพันธ์
2001, หน้า 11-15.